

Suomalaista alakuloa ja ranskalaista älyllisyyttä

Konserttiarvostelu |
Seppo Pohjolan uusi pianokvintetto seuraa myöhäisromantiikan polkuja.

NYKYMUSIIKKI
Zagros Ensemblen
Klang-konsertti 5.10.
Musiikkitalon
Camerata-salissa. –
Hynninen, Bertrand,
Bedrossian, Connesson,
Pohjola.

”**KAIKEN** katoavaisuuden valssi”, sopisi Seppo Pohjolan mukaan hänen uuden pianokvintettonsa nimeksi.

Oli hieman hämmentävää kuulla Zagros Ensemblen nykymusiikkikonsertissa suomalaisen alakulloon vihkiytynyt, myöhäisromantiikan polkuja seuraava muhkea teos.

Jouset saivat hehkutella sydämensä kyllyydestä tiiviitä legatovirtoja ja paikoin kiihkeitä kuohuja. Piano kuvioi briljantisti ja rakenteli tummia sointipylväitä. Konsensus vallitsi läpi koko vuodatuksen, eikä soittimien välillä juuri esiintynyt konflikteja.

Kvinteton valssijaksot kuulostivat salonkivihteeltä. Yllätys oli lyhyt leikkisä loppuvinjetti, jonka lopuksi yksi pizzicato-näpäs ikään kuin puhkaisi koko tunnevyörykuplan.

POHJOLAN kvintetto henki nostalgialla, kun taas Maija Hynnisen *Glow within* huilulle ja bassoklarinetille eli nykyhetkessä. Se alkoi soittimien puhallusäänillä, niiden hengityksellä, ja kasvoi pikku hiljaa pitkiksi linjoiksi.

Hynninen kertoo säveltäneensä teoksensa pieni vauva sylissään. Vauva tunsikin ilmeisesti olonsa hyväksi, ei itkenyt nälästä eikä vatsannipistyksistä.

Tunnelma oli hyvin hellä, intiimi ja rauhallinen. *Glow within* on arjen runoutta, jossa äiti aistii esitietoisesti vauvan tunteuksia.

Glow within on herkkä hetken värähdyksille, ulkoisille ja myös sisäisille, biologisille ääni- ja rytmisävyille. Pienin ja oivaltaavin keinoin syntyy lämmin, moderni tuokiokuva.

Seppo Pohjola

KONSERTIN kolme muuta teosta olivat peräisin Ranskasta. Kaikki kolme säveltäjää osoittautuivat omaperäisiksi älyköiksi.

Christoph Bertrandia (1981–2010) pidettiin yhtenä eurooppalaisen nykymusiikin suurimpana lupauksena. Ura katkesi itsemurhaan. Trio *SANH* bassoklarinetille, sellolle ja pianolle on saanut nimensä kiinan kielen sanasta, joka tarkoittaa sekä numeroa kolme ja ”sirotettua” ja ”hajoitettua”.

Usein syntyi se vaikutelma, että kaikki kolme soittajaa soittivat ja kuvioivat samoista aiheista omiaan aasialaisen musiikin heterofoniseen tyyliin. Piano ja puhaltimet olivat usein keskenään vastakarvaan.

Yhdistävänä tekijänä oli samana pysyvä tempo. Lopulta yhdenmukaisuuden paine sai kaikki sykkimään sopuisasti samassa tahdissa. Monipolvisen rytmikäs ja hieman vonkua prosessi oli hyvin intensiivinen.

Franck Bedrossianin (s.1971) teos *A chamber to be haunted* kahdelle viululle on saanut inspiraationsa *Emily Dickinsonin* runosta, jossa sisäiset demonit ja varjot vainoavat runon minää.

Kaksi viulua loihittivat kuumeisen kiihkeästi ja kiinnostavin jousitekniikoin aaveiden yöllistä laulua ja valitusta. Teos on jännittävä psykologinen kauhuokuva.

Guillaume Connesson (s. 1970) on ottanut *Techno-Parade*-teoksensa lähtökohdaksi teknomusiikin ”brutaalin energian”. Huilu, klarinetti ja piano muuttivat teknon maanisen jumputuksen leikkisäksi rytmikujeiluksi. Teos loppuu lyhyeen päin vastoin kuin monet teknokappaleet, joissa ei aina tunnu tulevan lainkaan loppua.

Hannu-Ilari Lampila